

Β.Βεσκούκης

Μετριοότητες

Οι αρχικές αναφορές ενός θέματος σε ένα έντυπο, οφείλουν να είναι κυρίως ενημερωτικές και να εμφανίζουν όσο το δυνατόν περισσότερο τις αντικειμενικές πλευρές και τα γεγονότα και λιγότερο την υποκειμενική άποψη του γράφοντος. Κάτι τέτοιο δεν είναι καθόλου εύκολο από την ανθρώπινη φύση, ιδιαίτερα όταν η γνώση του θέματος και της περιρρέουσας αυτού κατάστασης θεωρείται επαρκής ώστε να εκφραστεί άποψη, η οποία, μάλιστα επιβεβαιώνεται από τα γεγονότα. Τέτοια άποψη εκφράζεται με κάθε αφορμή από τη σελίδα αυτή και, ασφαλώς, πάντα με το ανάλογο ρίσκο. Ορισμένες φορές, η άποψη αυτή έχει προκαλέσει συζητήσεις, επιστολές και γενικά έκφραση διαμαρτυρίας. Σε όλες τις περιπτώσεις απαντήσαμε σύμφωνα με την ουσία και όχι τον τύπο της δεοντολογίας, υπερασπιζόμενοι τη θέση μας και χωρίς πάντα να καταλήγουμε σε συμφωνία με το άλλο μέρος, όταν βέβαια το άλλο μέρος ήταν συγκεκριμένο.

Όταν μια αναφορά περιγράφει μια γενικότερη κατάσταση, δεν είναι συνήθως δυνατό να απαντήσει ένα και μόνο μέρος που θεωρεί εαυτόν αρμόδιο. Τουλάχιστον, μέχρι σήμερα δε μας έχει γίνει η "τιμή" όταν αναφερόμαστε σε γενικότερες καταστάσεις, να μας απαντήσει κάποιος "υψηλά ιστάμενος". Ακούμε μόνο κάποια ανατροφοδότηση σε μορφή ψίθυρου του τύπου "είστε γκρινιάρηδες, αιρετικοί, αρνητικοί" και άλλα σχετικά, ποτέ όμως δε λάβαμε κάτι πολύ συγκεκριμένο, στο οποίο να μπορούμε να ανταπαντήσουμε. Δεν διεκδικούμε το αλάθητο, ούτε όμως και διαπραγματευόμαστε την προαίρεση των γραφομένων μας. Αυτά για εισαγωγή στην επαναφορά του θέματος της προόδου των έργων του 3ου ΚΠΣ και της Ολυμπιάδας, με έμφαση στα έργα που εμπλέκουν την αγορά της πληροφορικής και των συναφών επαγγελμάτων.

Η διαπίστωση ότι τα έργα αμφοτέρων των κατηγοριών είναι και κρίσιμα και αναγκαία και δύναται έστω υπό συνθήκες να οδηγήσουν την ουσιαστική ανάπτυξη της αγοράς της πληροφορικής στην Ελλάδα, επαναλαμβάνεται πολλάκις. Ιδιαίτερα επαναλαμβάνεται από όσους οφείλουν εκ θέσεως να "δίνουν κατευθύνσεις", δηλαδή από τους πολιτικούς και τα στελέχη των διαφόρων επιτροπών, πολλά εκ των οποίων κατέχουν θέσεις με υπουργικές ή άλλες πολιτικές αποφάσεις. Φαίνεται ότι μαζί με την αύξηση της ποσότητας των δεδομένων που μπορεί να χειριστεί στη μονάδα του χρόνου ένα πληροφοριακό σύστημα, αυξάνεται και η ποσότητα της πολλαπλώς ερμηνεύσιμης γενικολογίας γύρω από διάφορα θέματα η οποία μπορεί να κυκλοφορεί γενικά, με δύο εντυπωσιακά χαρακτηριστικά: χωρίς να υπάρχει αποτέλεσμα και χωρίς να μπορεί να θεωρηθεί κανείς από τους γενικολογούντες υπεύθυνος γι' αυτό.

Η πρώτη απάντηση που ακούει κανείς όταν εκφράσει τέτοια άποψη, σχετίζεται με τη "μη ευθύνη" όσων θεωρούν ότι τους απευθύνεται η αναφορά. Η δεύτερη, σχετίζεται με την "ενημέρωση" που είχε ή που δεν είχε ο εκφέρων γνώμη. Η τρίτη, τέλος, σχετίζεται με την προαίρεσή του. Σχετικά με το πρώτο έχουμε απλά να πούμε "ουδέν σχόλιο", απαξιώνοντας να αναφερθούμε για άλλη μία φορά στην έλλειψη ευαισθησίας, με χαρακτηριστικότερο πρόσφατο παράδειγμα αυτό της συμπεριφοράς των "αρμοδίων" κατά τη βροχόπτωση των αρχών του Νοεμβρίου.

Σχετικά με την ενημέρωση, μπορούμε να πούμε κάτι περισσότερο: Όταν σε προηγούμενη αναφορά μας στα έργα πληροφορικής των Ολυμπιακών Αγώνων αναφερθήκαμε στη μη (μέχρι τότε) εκδήλωση ενδιαφέροντος από την αγορά, λάβαμε διαμαρτυρία της ΕΟΑ, παρά το γεγονός ότι η αναφορά μας δεν απευθύνονταν προς αυτή. Η ίδια επιτροπή, όταν πρόσφατα

διοργάνωσε ενημερωτική ημερίδα για τα έργα νέων τεχνολογιών της Ολυμπιάδας, δεν απεύθυνε πρόσκληση ούτε στο OPEN Newsletter, ούτε στα αδελφά NET Letter, και ne.o. Μπορεί κανείς να πιστέψει καλοπροαίρετα ότι πρόκειται για παραδρομή. Όμως, "το πολλάκις εξαμαρτείν, ανδρών καθόλου σοφών", η δε καλή προαίρεση πρέπει να υπάρχει και από την άλλη πλευρά όταν διαβάζει τα (ομολογουμένως) ενοχλητικά σχόλιά μας σχετικά με το τι έγινε, τι δεν έγινε, τι πάει να γίνει και γιατί.

Στο ίδιο μήκος κύματος και η κατάσταση με τα έργα του ΚΠΣ. Στρατηγικός σχεδιασμός, εξειδίκευση του σχεδιασμού, συμπλήρωμα της εξειδίκευσης, action plan του συμπληρώματος της εξειδίκευσης του σχεδιασμού, αρχές διαχείρισης, πληροφοριακό σύστημα, "δράσεις - πράξεις - έργα - υποέργα", εγκύκλιοι και άλλα, στο κλίμα ενός εκ των συνθημάτων της εποχής: "το μεν πνεύμα φαινομενικά πρόθυμον, η δε σαρξ προκλητικά αναποτελεσματική". Δάνειο προκειμένου να καλυφθεί η εθνική συμμετοχή (διότι η ΕΕ δεν θα μας επιτρέψει να κάνουμε στο τρίτο τα του δεύτερου), δημιουργική λογιστική με "γέφυρες" και επαναχαρακτηρισμούς, συζητήσεις για "ώριμα έργα", μάχες πίσω από χαμογελαστά πρόσωπα για το μοίρασμα των αρμοδιοτήτων, διαδικασίες του δημοσίου ακόμη και στα ΝΠΙΔ, "δικαιούχοι", "ωφελοούμενοι", "προτείνοντες", "διαχειριζόμενοι" και λοιποί "φορείς", και πολλά άλλα, εξακολουθούν να δοκιμάζουν τα νεύρα και την αντοχή της αγοράς, η οποία, ότι χρώμα κουστούμι και να φορά, έχει να χαρακτηρίσει με μία λέξη τη διαδικασία αυτή: αναποτελεσματική.

Οι "πολιτικές" απαντήσεις σε τέτοια γραφόμενα είναι γνωστές. Δεν αρκούν όμως, ούτε για να μας πείσουν, ούτε για να αλλάξουν τη σύγχρονη καθημερινότητα της αγοράς πληροφορικής. Με απλά λόγια, "τα λόγια περιπεύουν", ο δε άγγελος τέτοιος θέσεων, ακόμη και όταν δεν είναι πλήρως "συντονισμένος", δεν έχει συνήθως δημιουργήσει ο ίδιος την αντικειμενική κατάσταση στην οποία αναφέρεται.

OPEN Newsletter 12.2001
